

Argumentation mod Udvidelsen af de 21-aarige Personers Selvstændighed eller, om jeg saa maa sige, ført noget Argument frem mod en tidligere Selvstændighedsalder, end den vor nuværende Lovgivning hjemler. Dernæst sagde det ærede Medlem, at Forslaget ganske vist for de fleste Mennesker ikke fik nogen Betydning, fordi den personlige Myndighedsalder, den personlige Myndighed ved 18 Aars Alderen slugte det Hele, og at det altsaa kun fik Betydning for de Mennesker som havde Arveformue. Nu er det ganske vist, at i størst Omfang faar Lovforslaget Virkning for dem, som have Formue. Men ganske rigtigt er det dog ikke, thi det faar Virkning ogsaa for Andre. Forholdet er jo i Virkeligheden det, at den Omstændighed, at Myndighedsalderen indtræder saasent her i Landet i mange Forhold udelukker Folk fra at foretage Ting, som de ellers vilde foretage. Jeg tror heller ikke, at den almindelige Tiltro til Personer, der ikke ere myndige, i Virkeligheden er eller kan være saa stor, som den vilde være, hvis der var en almindelig Myndighed, som indtraadte paa et tidligere Standpunkt, end den nu gjør. Jeg skal i den Anledning sige, at jeg tror, at i Virkeligheden Stillingen er den, at for de Mennesker, for hvem Spørgsmaalet om baade hvad de faae og hvad de blive til her i Verden udelukkende beror paa det personlige Arbejde, er i Virkeligheden den nuværende Lovgivning i den her omhandlede Henseende, kun en Række af overflødige Chikannerier. Naar en Mand, der ikke er 25 Aar, vil leie sig en Kjælder og arbejde sammen med en anden, har han strax det Spørgsmaal over sig om han skal gaa hen og løse Fuldmyndighedsbevilling og have de dermed forbundne Ulemper, eller om han skal lade det være. Jeg tror ikke, at de praktiske Ulemper derved ere saa ringe, lige saa lidt som jeg tror, at der i Virkeligheden er saa ringe Stemning for en Nedsættelse af Fuldmyndighedsalderen her i Landet, som man almindelig tror. Det er ganske vist, at der maatte fra visse Kjøbstæder komme Forsaarelse af at give Fuldmyndighedsbevilling for ikke at faae for Mange til at tage Borgerskab, men jeg tror, at det hænger sammen med en Bevægelse, som for Tiden findes i mange af Landets Kjøbstæder, og som jeg for Resten tror, at der ikke kommer no-

get Heldigt ud af, en Bevægelse, som gaar ud paa saa vidt som muligt at begrænse de Næringsdrevendes Antal. Jeg tror ikke at man derved i Virkeligheden opnaar Noget, eller man arbejder for det, som er det Naturligste i Kjøbstæderne, nemlig at faae saa mange selvstændige smaa Forretninger som muligt. Jeg tror tværtimod, at man derved arbejder mere for Fabrikdriften og Stordriften, thi derhen søge selvfølgelig de, som i Følge Lovgivningen ikke kunne bosætte sig og ikke kunne blive selvstændige. Jeg maa fastholde, at jeg ikke har hørt noget Argument for det Rigtige i at opretholde den nuværende danske Myndighedsalder, og da det i mangfoldige Tilfælde er til Gene at beholde den og en Forudsætning for at man overhovedet kan reformere paa en stor Del af de civile Omraader, naar man forandrer den i den Retning, som vi have foreslaaet, mener jeg vedvarende, at der er god Grund til enten at fremme dette Lovforslag, eller, hvad der vilde have endnu heldigere Virkninger, til at Umyndighedslovgivningen bliver behandlet i Regeringens Hænder i en nær Fremtid.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg kan dog ikke lade denne Diskussion gaa til Ende uden at protestere mod et Par Misforstaaelser af mine Ord, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1 Valgkreds (Wajer) har gjort sig skyldig i. Jeg sagde det ikke som en almindelig Regel, at man overhovedet aldrig skulde give Love om Noget, førend der havde dannet sig en almindelig Overbevisning i Befolkningen om, hvorledes det burde være ordnet. Det sagde jeg ikke, thi det vilde naturligvis være urigtigt. Der er jo mange Love, der dreie sig om Forhold, der ikke saaledes ligge indenfor den almindelige Befolknings Rækkeevne, at man kan gaa derefter. Hvis man f. Ex. skulde lave en ny kriminel Straffelovbog, kunde man ikke forlange, at der i den almindelige Befolkning først skulde have dannet sig en Formening om, hvorvidt Attentat med utjenlige Sværfsættelsesmidler, det som man kalder Attentat mod et utvalificeret Objekt, skal straffes, om man skal straffe Forsøgshandlinger i det Hele eller kun den Handling, der gaar umiddelbart forud for Forbrydelsen, eller deslige. Det har jeg